

Faerghail, H

Tuonelan tuolta puolen, manna majoilta
Nuo veneet mustat vievt yli virran
Kasvottomat enkelit ikuisilta ajoilta
Kunnes aika armahtaa meidt viel kerran

Kuulen kuinka tuulessa kuiskaus meille soi
Hmrn siivet nyt kantaa meidt voi
Kutsu vahva ikuinen, vain metst seuranain
Siell miss iisyys on pieni hetki vain

On aikamme tullut jo hiipua pois
Kuin patsaita jtyneit ruumiimme ois
Nuo tummat hahmot kun ratsailla nn
Ovat sielumme kohdanneet matkansa pn
Paikan ikuisen talven ja jn...

Talvinen mets, tuhat mustaa yt
syksyiset lehdet peitt maan
Talvinen mets, tuhat mustaa yt
Pohjoinen tuuli meit kuljettaa